

[Sigsgaard.]

gentage et par spørgsmål, jeg stillede i mit første indlæg. Det hænder jo desværre ret så tit, at man under debatterne her i folketinget stiller spørgsmål til ministrene, og at man ikke rigtig får svar på dem, måske heller ikke engang, når man gentager dem; men man kan jo håbe.

Jeg stillede i første omgang spørgsmål om udgifterne til efterretningstjenesten med den baggrund, at mit parti ved ånden behandling af finanslovsforslaget agter at stille ændringsforslag om, at disse udgifter udgår, men for at kunne stille forslaget er det praktisk at vide, hvor stort beløbet er. Derfor spurgte jeg i går finansministeren: hvor stort er det beløb? Eventuelt også: hvor står det på finansloven, hvor stort er det i forhold til sidste år? Jeg synes, det er en rimelig ting, at folketinget kan få at vide, hvad det egentlig er for beløb, man vedtager, når man stemmer for finansloven, og derfor skal jeg gentage spørgsmålet.

Jeg spurgte så: hvad koster opsparingspremieringsordningerne, dem, som vi har allerede i dag, egentlig på årsbasis? Nu tales der om at indføre en ny, men lad os få at vide: hvad koster de ordninger, som vi har allerede i dag? De har eksisteret i over 1 år, og jeg vil tro, det vil være muligt at oplyse, hvad de på årsbasis faktisk koster de skatteydere; som ikke anvender disse ordninger, og jeg stiller derfor også det spørgsmål igen.

I mit første indlæg refererede jeg i øvrigt et brev, jeg havde fået fra en nylig hjemsendt værnepligtig, der gjorde mig opmærksom på og henstillede, at folketinget blev gjort opmærksom på, hvad han kaldte et ganske utroligt spild af statens penge ved bortskydning af ammunition i ganske stor målestok, og jeg gav eksempler på det. Jeg takker for finansministerens reaktion på, hvad jeg sagde om det spørgsmål. Finansministeren lovede at undersøge sagen, såfremt han kunne få brevet stillet til rådighed. Efter at finansministeren havde givet dette løfte, har jeg sat mig i forbindelse med brevskriveren og fået hans tilladelse til, at også hans navn drages ind i sagen, og jeg har fået fremskaffet supplerende oplysninger. I første omgang vidste jeg ikke, hvor manden havde gjort tjeneste, og nøjagtigt hvornår han var hjemsendt. Disse oplysninger er nu fremskaffet, så der skulle

være gode muligheder for at få undersøgt de formodninger, som manden her giver udtryk for, eller de oplevelser, som han har haft, og få dem undersøgt til bunds. Det er mit indtryk, at mange andre har været ude for tilsvarende oplevelser. Man kan så håbe, at de vil benytte lejligheden og finansministerens løfte om en undersøgelse til at komme frem med deres erfaringer, til at henvende sig til regeringen, så hele sagen kan blive ordentligt undersøgt. Men jeg skal altså nu overlade finansministeren dette brev.

Kai Mølkte: Det var sådan set venstres ordfører, som her indgød mig en del inspiration. Det blev sagt, at man skulle sætte tæring efter næring, og det er jo i alt et godt princip. Men det bringer mig samtidig ind på den tanke: ja men er det så ikke mærkeligt, når vi taler om disse forsøg på at regulere forbruget, at ikke én fra ministerbænkene kom ind på en sådan ting som finansiering af afbetalingshandel — jeg nævnedes udtrykkelig tallet, som jeg har fra regeringsbladet Politiken — som nu er oppe på et beløb på ca. 6 milliarder kr.? Nu havde bladene ment, at der ville komme et forslag på dette område, men jeg har indtryk af, at undersøgelserne har vist, at man på nuværende tidspunkt måtte renoncere på at komme med indgreb på et så afgørende felt i hele økonomien.

Nå ja, nu havde jeg selv advaret imod, at man brugte de sædvanlige metoder med at forlange større udbetaling, fordi det i reglen betyder større lån, og jeg har også advaret imod at gøre afbetalingstiden kortere, for det fører samme sted hen. Men så var der spørgsmålet om renten, og jeg har forstået, at her har regeringen med sine sagkyndige foreløbig villet melde pas. Jeg kan ikke fortolke tavsheden anderledes.

Når dette er sagt, bliver jeg nødt til på et enkelt punkt at distancere mig fra den socialdemokratiske ordfører, hr. Lysholt Hansen, som jo er kommet ind på en hel række af øjeblikkets problemer. Eksport er såre godt, men hr. Lysholt Hansen foreslår, at vi skulle bedre på obligationsmarkedet ved at eksportere danske obligationer til udenlandsk marked. Se, det tror jeg vil være en dårlig form for forsøg på at finde frem til nye skikkelser for statslån. At betale 11